

законатъ, щото да не вѣде прелюбодѣйца, ако се ѡжени за другъ мъжъ.

4 Тогѡ ради, братіе мой, ѿ вѣе сте оумрѣли заради законатъ съ тѣло то 'Иисъсъ Хрѣтово: щото да се свѣржете съ другиго, (сирѣчь) съ оногова който ѣ воскресналъ ѡ мѣртвы те, за да принесѣме плѡдъ на Бга.

5 Защото когато ние живѣехме плѡтски, тогава грѣхѡвны те страсти, [който показваше законо, дѣйствваха въ наши те оуды, за да приносиме плѡдъ на смѣрть тѡ:

6 Но сегѡ се свѡкодихме ѡ законатъ, понѣже оумрѣ оный който ны ѡвлѡдаваше: щото да работиме (на Бга) съ ѡсновенъ дѣхъ, а не по ветхость тѡ на-писменѡ тѡ.

7 Щѡ прочее да речѣме; законо ли ѣ причина на-грѣхъ тѡ: да не дадѣ Бга! но азъ (друго ѡче) не знаехъ грѣхъ тѡ, ѡсвѣнь съ законатъ: защото не щѣхъ да знамъ азъ вождѣлѣнїе то (за грѣхъ), ако не бы (ми) говорилъ законо: да не пожелаешъ.

8 Но понѣже грѣхѡ зема причина чрезу заповѣдь тѡ, произведе въ мене сѣкакво вождѣлѣнїе: защото безъ законъ грѣхѡ ѣ мѣртвъ.

9 И азъ живѣехъ нѣкога безъ законъ: но като дойдѣ заповѣдь тѡ, грѣхѡ ѡживѣ,

10 Я азъ оумрѣхъ: ѿ заповѣдь тѡ, коѡто (ми се даде) за живѡтъ, оная ми се намери за смѣрть.

11 Защото грѣхѡ, понѣже зема причина чрезу заповѣдь тѡ, прелсти ме, ѿ съ нѣл ме оумертви.

12 Затова прочее законо ѣ свѡтъ, ѿ заповѣдь тѡ ѣ свѡта ѿ праведна ѿ добра.

13 Добрѡ то ли прочее видѣ мене смѣрть; да не дадѣ Бга! но грѣхѡ: да се покаже грѣхъ, понѣже ми производи чрезу добрѡ то смѣрть, за да вѣде по премногѡ грѣшенъ грѣхѡ чрезу заповѣдь тѡ.

14 Понѣже знаеме, зашѡ законо ѣ дѣхѡвенъ: а азъ самъ тѣлесенъ, зашѡто самъ продѡденъ подъ (власть тѡ) на-грѣхъ тѡ.

15 Защото азъ самъ не размѣвамъ онова щото стрѣвамъ: зашѡто не стрѣвамъ онова щото ѿскамъ: но онова щото ненави́димъ, него стрѣвамъ.

16 Я ако ли стрѣвамъ онова коѣто не ѿскамъ, ѿсповѣдсвамъ (съ това) зашѡ законо ѣ добрѡ.

17 И сегѡ вече не стрѣвамъ азъ това, но (стрѣва го) грѣхѡ, който живѣе въ мене.

18 Понѣже (азъ) знамъ че не живѣе въ мене (сирѣчь въ тѣло то ми) добрѡ то: понѣже хотѣнїе ѿмамъ (за да стѡримъ